

ŽIVOT SE ZVÍŘATY

Zvíře jako člen rodiny

Míra polidšťování domácích mazlíčků se u různých chovatelů liší. Pes má na člověka terapeutické účinky, neměl by ale nahrazovat vztahy.

Zdraví mazlíčků

Zájem o kvalitní život zvířat sílí. Ruku v ruce s tím se zvyšují nároky na veterinární péči. Zajišťuje totiž i emoční pohodu majitelů.

Humanizace zvířat

Helena Dostalová

helena.dostalova@economia.cz

Zvíře jako oběť luxusu? Pes více ocení smysl života než drahé lázně

Masáže, barvení chlupů nebo lakování drápků zní mnohým přinejmenším nezvykle a pro někoho je to úplný úlet, který hraničí se zdravým přístupem ke zvířatům. Jak se ale dívat na spaní psa v posteli, krmení od stolu nebo jen obyčejné venčení, kdy nás pes táhne? Kde je hranice polidšťování zvířat? „Pro někoho je jednodušší budovat vztah se zvířetem než s člověkem. A tam podle mě může vzniknout problém,“ říká psycholog Dalibor Špok.

To, že jsou Češi národ pejskařů, není žádná novinka. Podle poslední zprávy Evropské federace výrobců krmiv pro domácí zvířata (European Pet Food Industry Federation – FEDIAF) mělo v roce 2022 doma psa více než 2,2 milionu Čechů. Jen pro zajímavost, celkový počet zvířat v evropských domácnostech je 340 milionů. Vysoká jsou také čísla, která ukazují na to, kolik peněz za ně lidé utrácí. Podle FEDIAF stála krmiva pro všechny mazlíčky od čtyřnohých až po okřídlené 29,1 miliardy eur, což představuje celkem 10,5 milionu tun produktů.

V roce 2022 utratili Češi podle ekonomů Lukáše Kovandy především za psy a kočky 60 miliard ročně. Při výpočtech vycházel ekonom z různých zdrojů včetně dat Eurostatu nebo Českého statistického úřadu. „Trend financování domácích mazlíčků je v současné době jasně rostoucí. Západní země bohatnou a lidé mají naplněné svoje základní potřeby, proto jsou ochotni dávat více peněz za zvířata. Na to samozřejmě reaguje i strana nabídky a pak jsou tu i záležitosti jako lázně,“ říká Lukáš Kovanda.

Kromě krmiva, veterinární péče nebo doplňků, které se dají samozřejmě pořídit v různých cenových kategoriích, dopřáváme našim tvářím i jiné radovánky. Můžeme je nechat namasírovat v psím salonu, zaplatit jim perličkovou koupel s ozonem, bahenní zábal nebo aromaterapii. Mohou také nosit obojek osazený diamantem nebo obleček podle nejnovějších trendů. Ať už tento výčet vyvolává úsměv, nebo ne, je důležité zmínit, že ani ti, kteří vnímají zvíře jako člena rodiny v tom nejnevinnějším slova smyslu, nemusí být ve vztahu k němu zcela bezchybní.

Venčit musíme my psa, ne on nás

Většina odborníků se totiž shoduje na tom, že pes je pes a tak by se k němu mělo i přistupovat. A co víc, především bychom tak měli činit kvůli němu, aby byl šťastný a spokojený. „Urcit hranici polidšťování je velmi těžké, každý si pod tím může představit něco jiného. Pro někoho už to může být i to, že pes není v kotci, ale v bytě. Měli bychom se ovšem držet zásady, že jakýkoliv extrém je špatný,“ říká psi koučka Kristýna Sedláková a zmiňuje, že důležité je psa nerozmazlit, což vysvětlila na příkladu agresivity vůči lidem i psům.

„Je zajímavé, že mi klienti říkají, že jim nevaří, když spí v posteli, žebrá u stolu, tahá na vodítku, ale nechťejí, aby se pes projevoval agresivně. Takhle to ale nejde vnímat. Musíme se dívat na celek, tedy jak mám nastavený vztah

se psem. Nemůžu řešit pouze agresivitu. Pes musí v každodenní rutině chápat, že se neřídím podle něj,“ říká Kristýna a vysvětluje, že v tuto chvíli se láme lidská a psi psychologie.

Popisuje, že ve chvíli, kdy jde pes na vodítku první, venčí on nás a my bychom ho měli naučit, že správně je to obráceně. A s tím souvisí všechny ostatní záležitosti od vyštěkávání si pozornosti až po škrábání na dveře. Nejdříve si tedy musíme správně nastavit vztah se zvířetem, což samozřejmě také závisí na plemeni. V případě submisivního psa nemusíme být tolik důslední jako u dominantního.

„Myslím, že psi lázně nebo masáž jsou spíš rozmar páníčka, chce mu dopřát stejný komfort jako sobě. Nevnímám ale, že by v tuto chvíli byl pes nějak zásadně rozmazlován. Stejně je to s oblečkem. Zvíře nepozná, jestli má na sobě

kabátek za 200 nebo 2000 korun. Potřebuje ho ale opravdu?“ přemýšlí Kristýna Sedláková. Podle ní jsou v životě psa důležité tři věci – pohyb, disciplína a pak až láska.

Pes by měl mít smysl života. Něco, co ho bude bavit. Ani my přece nechceme každý den ráno vstát, najíst se a znovu si lehnout. Nebo možná bychom rádi, ale dlouho nám takový režim pravděpodobně nevydrží. Možná pár dní a možná jen několik hodin. Stejně jako lidé tak i psi potřebují mít nějaký úkol, něco, čím se zabaví. „Mnoho rodin si pořizuje border kolii, protože mají pocit, že žijí aktivní život, chodí na procházky, jezdí na kole. Tohle plemeno si ale aktivitu představuje úplně jinak, chce opravdu pracovat, dostávat úkoly. A má to tak většina psů,“ říká Kristýna Sedláková a vyjmenovává psi sporty jako agility, flyball, hoops nebo učení různých triků, které jsou k nalezení na internetu.

Stejný názor má i psycholog Dalibor Špok. „Když si koupíme květinu, přečteme si, kam ji umístit a jak ji zalévat, aby jí bylo dobře. U zvířete ale tyto potřeby často přehlédneme a myslíme si, že mu uděláme dobře, když ho budeme krmit pětikrát denně masem a místo výcviku si s ním popovídáme. Pes ale potřebuje smečku, alfa samce a potřebuje, abychom ho cvičili. Jinak nám nebude rozumět a bude frustrovaný,“ popisuje a dodává, že lidé často litují divoké psy ve východních zemích. Jejich hierarchie však funguje a je jim v ní dobře. „Naše optika je ale taková, že když je zvíře samo, trpí.“

Vztah ke zvířeti by neměl být substituční

Jednou věcí je tedy cesta, jak se chovat k psovi a jak s ním můžeme udržet zdravý vztah,

humanitární účely nebo do třetího světa. To je samozřejmě velký etický problém.“

Osobní rovina pak vystihuje samozřejmě nás a naše vztahy. Pes má bezesporu mnoho pozitivních účinků jak na naši psychiku a pocit samoty, tak na zdraví, protože díky němu trávíme více času pohybem na čerstvém vzduchu. Pes a jeho potřeby také pomáhají budovat pevný režim, který může být prospěšný lidem s depresemi. A co si budeme nalhávat, jeho bezpodmínečná láska, ať už přijdete z práce s úsměvem nebo naštvání, je další velké plus.

„Rozhodně neříkám, že by lidé neměli mít psa nebo jiné zvíře. Určitě vnímám řadu terapeutických pozitiv. Na druhou stranu by ale pes neměl nahrazovat vztah. Někteří lidé pak totiž ztrácejí potřebu budovat složitější vztahy s druhými lidmi, což negativně zasahuje do jejich života,“ říká Dalibor Špok a dodává, že pes pak nemá v hierarchii patřičné místo a na žebříčku je posunutý velmi nahoru. To se projevuje jak financemi, tak chováním k němu. „K psovi bychom se měli chovat jako ke zvířeti, pak netrpí. Musíme pochopit, že zvířata nemají lidské potřeby.“

Podle Dalibora Špoka stojí za blízkou vzbou člověka a psa více důvodů. Jedním z nich je například to, že česká společnost se silně urbanizovala a potřeba mít psa tady prostě je. „Druhý, který je pro mě daleko zásadnější, je ten, že česká společnost je výjimečná v tom, že složitěji buduje komunity. Rodinné a celoživotní vztahy samozřejmě máme, ale horší je to s těmi, které přicházejí v průběhu dospělosti. Myslím, že na vině jsou totalitní režimy, které zde působily více než v ostatních zemích

Pes je pes. Proto musí v každodenní rutině chápat, že se chovatel neřídí podle něj. Pojí se s tím i žebrání u stolu, spaní v posteli nebo tahání za vodítko.

Foto: Shutterstock

~
Urcit hranici polidšťování může být těžké. Obecně ale platí, že jakýkoliv extrém pro zvíře není správný.

abychom byli všichni spokojeni. Druhým tématem je ale to, proč vztahy mezi lidmi a zvířaty vůbec vznikají. Podle Dalibora Špoka hrají roli i kulturní rozdíly jednotlivých zemí. Být pejskař je pro Čechy norma, nad kterou se nikdo nepozastavuje. „V našich kořenech máme zažitě vazby se zvířaty, jsou naší přirozenou součástí, máme rádi přírodu a patříme do ní. Dělá nám to dobře. Je ale potřeba se kromě kulturní roviny zajímat i o osobní a etickou.“

A co si pod tím představít? Etická rovina podle Dalibora Špoka znamená i to, kolik jsme schopni za naše mazlíčky utratit a jaká je jejich environmentální zátěž. „Mnoho lidí u nás je ochotnější zaplatit super nadstandardní péči psovi, než by poslali ty samé peníze na nějaké

a ovlivnily budování komunit až do dnešní doby,“ říká psycholog.

„Dobré vztahy mimo nejbližší přátelské a rodinné vazby přitom Dalibor Špok považuje za extrémně důležité. „Vytvářejí občanskou společnost a ta právě drží etiku. A období, kdy se celoživotní nebudování vztahů v této vrstvě projeví nejvíce, je důchodový věk, kdy se lidé cítí osamoceni, protože jim odejdou blízcí a přijdou o vztahy v práci. Netvrdím, že by důchodci neměli mít psa, nemělo by to ale být finální řešení problému,“ míní Dalibor Špok a dodává, že to samozřejmě neplatí pro všechny. „Jsou lidé, kteří jsou součástí různých komunit a zároveň mají rádi zvířata. To je ale úplně jiná filozofie.“

Arti Vit®

ŠPIČKOVÁ ČESKÁ KLOUBNÍ VÝŽIVA

Arti Vit® sirup

Chondroprotektivum pro psy a kočky

Obsažené látky tvoří pět základních mechanismů účinku:

- 🐾 Výživa kloubu a kloubního pouzdra (glukosamin sulfát 2KCl a chondroitin sulfát)
- 🐾 Protizánětlivé působení (MSM - methylsulfonylmethan)
- 🐾 Lubrikace (promazávání) kloubu a kloubního pouzdra (kyselina hyaluronová)
- 🐾 Obnova poškozené chrupavky (hydrolyzovaný kolagen)
- 🐾 Tlumení bolesti (boswelia serrata)

V baleních **1000 ml**,
500 ml a **200 ml**

Veterinární přípravek je schválen ÚSKVBL pod číslem:
062/15 - C. Vyvinuto a vyrobeno v České republice.

Tradiční český výrobce vitaminových doplňků | www.vitar.cz

HN063103

HN063333

Drontal® Dronspot®

Drontal® tablety pro snadné odčervení psů a koček
Pro kočky také Dronspot® roztok pro nakapání na kůži

Chraňte své mazlíčky a odčervujte každé tři měsíce.

Drontal® Dog Flavour 150/144/50 mg tablety. Jedna tableta obsahuje: Febantelum 150 mg, Pyrantelum 50 mg (odpovídá 144 mg pyranteli embonas), Praziquantelum 50 mg.
Dronspot® 60 mg/15 mg roztok pro nakapání na kůži - spot - on pro střední kočky. Praziquantelum 60 mg, Emodepsidum 15 mg.
Drontal® tablety pro kočky. Jedna tableta obsahuje: Pyranteli embonas 230 mg, Praziquantelum 20 mg.

Veterinární léčivé přípravky jsou vydávány bez předpisu. Před použitím čtěte příbalovou informaci.

www.nasezvirata.cz

• Pes ve filmu

Erika Pilátová
autori@economia.cz

Když téma utrpení zvířat nezabolí společnost u srdce, nezačne o něm přemýšlet

Stojí za příběhem filmového psa Gumpa, který měl nedávno už druhou premiéru. Scenárista a autor knížek nevytvořil jen obyčejný příběh zvířete. Je za ním skutečná láska, kterou Filip Rožek doopravdy prožívá. Zároveň ji přetavil i do organizace Se psem mě baví svět, jež zvířatům v nouzi už několik let pomáhá.

Sám o sobě ale tvrdí, že je vnímán jako velký ochránce zvířat trochu mylně. „I když jsem součástí mnoha kauz, jsem aktivní účastník, mám kolem sebe mnoho lidí, kteří dělají daleko víc a takovým aktivitám zasvětili celý svůj život. Řeší podobné věci od rána do večera. Takže se za takové přirovnání trochu stydím, protože se považuju spíš za salonního ochránce,“ říká.

V kinech právě teď běží druhý díl Gumpa. Máte už nějaké ohlasy na to, jak se povedl?

Lidé říkají, že se jim líbí víc než jednička. Pro mě bylo největší obavou při psaní, abych neudělal pokračování prvního dílu. Zároveň jsem chtěl, aby to byl příběh, který diváci znají. Základ tvoří stále Gump, toho znají dobře, ale přál jsem si, aby se děj ubíral jinou cestou. Už to neměl být pejsek, který utíká a hledá. Snažil jsem se o jinou zápletku, o zachycení jiného kusu života, odlišné poselství. Tím, že dvojka není tolik smutná a je víc vtípná, myslím si, že zasáhne i větší množství lidí.

První díl měl dost negativních reakcí, s ohledem na děti se v něm hodně umíralo.

Chtěl jsem do jedničky jít tímto způsobem. Jestli se o týrání psů má mluvit, jestli se má otevřít téma a nějak rezonovat, pak to nemůže být komedie. K tématu množření a utrpení zvířat by se to v žádném případě nehodilo. Chtěl jsem, aby to člověka trochu zabolilo, aby se o tom začalo mluvit. Když vás příběh nezabolí u srdce, společnost je natolik otupělá, že o tom ani nezačne přemýšlet. Krutost toho příběhu v lidech vyvolala přemýšlení.

Jak se pracovalo s představitelem hlavní role. Má Gump nějaké hvězdné manýry?

S Gumpem se vzájemně velmi dobře známe, patříme jeden druhému (scenárista je zároveň majitel filmového psa – pozn. red.). Psal jsem příběh s ohledem na to, co je schopný zvládnout. Zároveň to bylo tak, že pokaždé, když jsem si nějakou větu řekl, slyšel jsem hlas Ivana Trojana. Hrozně mi to pomáhalo a měl jsem pocit, že byl Ivan celou dobu vedle mě. Když jsem napsal jedničku, Ivan poté namluvil audioknihu. Při poslechu mi došlo, že dal knize úplně jiný rozměr a objevil v příběhu jiné věci. Už jen tím, jak některé věty říkal. V tu chvíli to bylo, jako kdybych tomu projektu otevřel další dveře, za kterými jsem zatím nebyl. Takže mi byl při psaní dvojky jeho hlas pomocníkem. Psalo se mi pak mnohem snadněji.

Měnil se kvůli Gumpovi v průběhu natáčení scénář?

Občas ano. S Františkem Brabcem rádi říkáme, že si Gump svůj příběh nejen sám napsal, ale částečně i režíroval. Velkým plusem celého projektu je to, že Gump není cvičený pes ani nijak drezírovaný pejsek, prostě hraje tak, jak chce.

A ve filmu je to dost zásadně vidět. Když se někdy dívám na snímky s podobnou tematikou, kdy je v hlavní roli pes a má tam být za sebe, tak ho v té roli už tak nevnímám. Vidím za ním povely. Takový projekt pro mě ztrácí upřímnost. To bylo pro mě zásadní, abych se něčeho podobného vyvaroval. Je to projekt Gumpa, je to o něm, jak by se rozhodoval, jak by v těch konkrétních situacích reagoval, i když jde ve velké míře o pohádku. Ale pokud se oprostíme od pohádky a vnímáme Gumpa v nepohádkových situacích, tak je to realita z jeho světa.

Slidskými postavami je to při natáčení snadné, něco se nepovede, zkouší se to natočit znovu. Ale pes na to nemusí mít vždy náladu, jak to probíhalo?

Psal jsem ten scénář velice volně, jak pro herce, tak pro zvířata. A mnohdy Gump zareagoval

tak, že se nám to mnohem víc líbilo. Má velkou výhodu, že nikdy netrucuje. Předtím jsme měli psa, pitbula Kevina, to byla velká láska moji maminky, a ten tedy trucoval a občas se urážel.

Organizace Se psem mě baví svět pomáhá opuštěným a týraným psům. Podle toho, co vidím v médiích, mám pocit, že máte čím dál víc práce, přestože je osvěta velká.

Někdy jsem mylně vnímán jako velký ochránce zvířat. I když jsem součástí mnoha kauz, jsem aktivní účastník, mám kolem sebe mnoho lidí, kteří dělají daleko víc a takovým aktivitám zasvětili celý svůj život. Řeší podobné věci od rána do večera. Takže se za takové přirovnání trochu stydím, protože se považuju spíš za salonního ochránce. Napišu knihu, zpopularizuji nějaké téma, ale kolem mě jsou pak ti opravdoví ochránce zvířat, kteří tomu věnovali celý svůj život.

Ale jste také důležitý článek takového procesu a vaše jméno tak pomůže otevřít dveře k dalším dobrým věcem.

Napsal jsem jedničku i dvojku jako poděkování organizacím, které tohle všechno dělají. Všem lidem, s nimiž na nějaké pomoci spolupracuji, organizacím, kterým pomáháme. Je fér říct, že nejsem ten, kdo od rána do večera fakticky fyzicky pomáhá, čistí klece, zbavuje psy blech. Moje jméno často pomůže otevřít některé kauzy, protože lidé se bojí medializace, bojí se, že se na ně ukáže prstem. Jsem součástí mnoha záchran psů, ale když vidím, co dělají někteří kolem mě, musím to vždy uvést na pravou míru, abych se nestyděl sám před sebou.

Filip Rožek a filmový Gump. Mimo plátno patří jeden druhému.

Foto: Bioscop

Co všechno je náplní organizace?

Úplně na začátku jsme si řekli, že budeme pomáhat v rámci Gumpova projektu a že pomoc budeme směřovat jen na zvířata. Postupně se k nám kromě příběhů zvířat dostávaly i ty lidské. Díky tomu jsme se dostali i k jiným podobám pomoci. Spolupracovali jsme s nadací Krtek v rámci onkologie nebo s centrem Hájek, kde jsou děti s pohybovým postižením. Teď naposledy jsme v rámci mistrovství ČR v krasobruslení pomáhali holčičce, která má pohybové postižení, koupili jsme jí profesionální brusle a zajistili roční výuku u profesionála. Projekty vybíráme podle sebe. Podle srdce, podle toho, jak se nás který příběh dotkne, a přesně takhle to má význam.

Jak se daří odhalit a zastavit množření?

Nedaří, je to velký boj, u kterého si mnoho z nás dalo za cíl vyhrát. Nejdůležitější je samotné uvědomění v lidech. Je to celé o tom, že si vysníte pejska, chcete buldočka, čivavu, jorkšírka. Pak se podíváte, kolik takový pes stojí v rámci průkazu původu, řeknete si, že tolik peněz nemáte nebo nedáte. Ale zároveň se toho snu nevzdáte, protože právě tenhle pejsek se vám líbí. Začnete hledat levnější variantu. V tomhle uvažování je začátek toho nejhoršího přístupu k zvířeti. Poptávka je motor výroby.

O mnoho hercích z obou dílů se ví, že jsou pejskaři. Mělo to vliv na obsazení?

Určitě ano. Vypíchnul bych třeba Richarda Krajčá, se kterým jsme se sprátelili hlavně ve druhém díle. Byli jsme hodně propojení, velmi mi pomohl při psaní scénáře. Dodal písničku, ke které se natáčel klip. To je člověk, který mě velice lidsky překvapil. Za prvé je velmi talentovaný a za druhé velice skromný, obyčejný kluk. Při natáčení nám přirostl k srdci jak svojí postavou ve filmu, tak celkově jako osobnost. Tím, že odhalil svoji obyčejnost, která by měla být vidět i ve filmu.

Mnoho lidí ho vidí jinak, mají mu za zlé, že se spojil s Andrejem Babišem a zaprodal se.

Je třeba se na to dívat z jiné strany. On není jen tou hvězdou na pódiu. Hudba ho živí, má například i produkční společnost, díky takové zakázce zase Richard může zaplatit mnoha lidem, kteří pro něho pracují. Na druhou stranu vím o lidech, kteří si vyvěšují tibetskou vlajku, ale v titulcích jejich filmů se jako sponzor objevuje Huawei. Nebo spoustu videoklipů sponzorují čínské firmy. Jenže takové věci třeba nejsou tolik vidět. Nejsem voličem konkrétní-

~ Napsal jsem filmy jako poděkování organizacím a lidem, kteří zvířatům vytrvale pomáhají.

Filip Rožek (1976)

- Český spisovatel a scenárista. Pracoval v médiích na pozicích produkčního i dramaturga redakce zábavy, vyvíjel pořady o zvířatech.
- Založil organizaci Se psem mě baví svět.
- Je autorem knih o Gumpovi, ke kterým napsal následně i scénář.

Ivan Trojan namluvil filmovou postavu Gumpa i audioknihu. Podle Filipa Rožka tak příběhu dodal nečekaný přesah.

Foto: Bioscop

ho politika, ale vidím v tom pokrytectví. Lidé si prostě potřebují na někoho ukázat. Je to strašně jednoduché někoho soudit.

V obou dílech se objevila i vaše dcera. Zasažovala vás do příběhu?

Nezasahovala, ale že hrála v obou dílech, je pro mě splněný sen. Trochu víc byla vidět v rámci prvního, protože byla devítiletá holčička, které, když jsem cokoli řekl, to udělala, byla to zábava. Ve dvojce už to bylo trochu jiné, je to třináctiletá slečna, už není ta holčička, pro kterou natáčení byla hra. Teď už do toho šla víc kvůli mně. Povídáte si s Gumpem? Rozhodně ano. Nejen že si povídáme, my se spolu i hodně nasmějeme.

Společnost je hodně citlivá na utrpení zvířat, ale někdy to jde až do extrému. Jako příklad uvedu psa z Uherského Hradiště, kdy jeho majitele doslova lynčují. Co si o tom myslíte?

Je správné, že společnost reaguje na utrpení, ale o spravedlnosti by měl rozhodovat soud, nikoli jedinec, kterého to osobně pobouří. Pro mě je to specifické v tom, že kolem sebe vidím takové utrpení zvířat, tolik extrémnějších případů, než je tento. Je to hysterie, která je způsobená tím, že je na kauzu mediálně zasvěceno. Takových případů jsou desítky, stovky, jen se nedostaly do médií. Lidé potřebují mít vždy jednoho čerta, na kterého se vrhnou, nevní-

mají problém jako celek. Jsem strašně rád, že se o týráni zvířat mluví, že jde o téma, které rezonuje společností. Zároveň je strašně zvláštní, jak to má člověk nastavené v hlavě.

Kdybych udělal místo Gumpa film o statečném kuřátku, tak se u toho filmu rozpláčete, ale druhý den si dáte ve fastfoodu bez mrknutí oka smažené kuře a vůbec si ty věci nespojíte. Takže lynč byl extrémní, ale nikdo nevíme, čím to u toho kluka bylo způsobené, jestli má psychickou poruchu nebo sadistické sklony. Viděli jsme v médiích důsledek něčeho, ale neznáme celý příběh. Dobré je, že je pes zachráněný, a zbytek nechme spravedlivému soudu.

Co byste poradil všem, kteří pořizují psa dětem?

V první řadě to, ať psa nikdy nepožizují děti, ale sobě. To, že je vedle dítě, je vždycky správně. Pesek totiž při výchově dítěte vždy pomůže. Důležité je, abyste vy správně přistupovali i k výchově psa. Pokud o zvíře pečujete špatně, nekomunikujete s ním, nejste důslední, tak dáváte špatný vzor i dětem. Správné soužití se zvířetem vás všechny společně naučí mnoha věcem, které byste bez zvířete nezažili. To nejhorší, co můžete udělat, je přistupovat ke zvířeti jako k dárku. Dárek je něco, co udělá v určité chvíli radost, ale může se odložit. Pro mě je zvíře velký člen rodiny. A zásadní při jeho pořizování je nevybírat ho podle vzhledu, ale povahy.

Napsal jste dvě knihy o Gumpovi, baví vás psát něco i na jiné úrovni?

Ano, něco se chystá. Po prázdninách se chci vrhnout do dalšího projektu. Téma neprozradím. Je to něco, o čem dlouho sním, ale vzhledem k tomu, že jsem na úplném počátku cesty, nechci některé věci zakřiknout.

Co všechno se teď bude dít kolem Gumpa „dvojky“?

Je toho mnoho, chystají se regionální představení a další projekty. Je to energie, která mě hrozně baví, to nejhezčí z věcí v rámci celého projektu. Nedávno jsem byl v České Lípě, kde je velké kino, a po představení si se mnou lidé ještě hodinu povídali a objímali jsme se. Beru to jako největší odměnu, když lidé příběh pochopí a něco s nimi udělá. Když si čtu některé recenze, říkám si, že každý člověk má srdce usazené v těle na jiném místě. Někteří to nepochopí, vnímají svět zvířat úplně jinak. Ale to nerozhoduje o tom, jestli je věc dobrá, nebo špatná. Já obecně nemám rád kritiky. Nenapadlo by mě psát ji ani na věc, která se mi vyloženě nelíbí. Za každým projektem vidím velký sen člověka, který udělal spoustu práce, aby si ho splnil. Nenapadlo by mě ten jeho sen kazit. Napsal jsem příběh o lásce se zvířetem. Pro někoho je ta láska možná hloupá a naivní, ale já ji takhle prožívám.

Natáčení filmu nepřináší jen fiktivní příběh. Nese v sobě i poselství, které chce scenárista otevřít jako společenské téma.

Foto: Bioscop

Inzerce

CENTRALVET
vše pro Vašeho mazlíčka

VETERINÁRNÍ KLINIKA

Komplexní veterinární péče s osobním přístupem k pacientům.

- Moderní přístrojové vybavení
- Možnost parkování
- Příznivé ceny

OBJEDNÁNÍ ONLINE

+420 602 419 335

www.centralvet.cz

Na Plískavě 106/21, Praha-Hostivař, 102 00

• Krmivo

Miroslava Kohoutová
miroslava.kohoutova@economia.cz

Cvrčci v granulích? Miliardový byznys jde s trendy a zákazníci slyší na odlišnosti

Krmivo s pivovarskými kvasnicemi, které dodají vašemu čtyřnohému miláčkově vitaminy a vyživí jeho kůži a srst. Granule s probiotiky lisované za studena. Psi žrádlo obsahující cizmu, mořský zooplankton nebo chia semínka. Samozřejmě vše bez lepku, sóji a chemických konzervantů. Nebo je libo granule s hmyzím proteinem, případně jeho kombinaci s rybou?

O čtyřnohé miláčky se někteří chovatelé starají skoro jako o císařpány. Kupují jim to, co je aktuálně nejvíce trendy, a chrání jejich buňky antioxidanty, zatímco sami si nejspíš mnohdy k obědu dají pořádnou nálož vepřového s knedlíkem a zelím. Soudě podle toho, že více než 60 procent Čechů podle dostupných průzkumů trpí nadváhou.

Ze statistik Super zoo, sítě specializovaných maloobchodních prodejen a e-shopu zabývajících se prodejem chovatelských potřeb, vyplývá, že průměrné utrátí majitelé psů za svůj nákup 700 korun měsíčně.

A stále více se zajímají, co do nákupního koše házejí. Chtějí pro své mazlíčky kvalitní a vyváženou stravu. „Roli v tom hraje také čím dál větší informovanost majitelů, kteří se o komfort a zdraví svých zvířat aktivně zajímají. Mají k dispozici rady odborníků a lepší přístup k informacím o tom, co jejich psovi prospěje a naopak na co si mají dát pozor například u levnějších krmiv,“ říká Alena Bartoničková, produktová specialista Super zoo.

Mezi zákazníky se těší čím dál větší oblibě holistická krmiva, která jsou komplexní a neobsahují obiloviny. A stejně jako v jiných odvětvích je i u krmiv tématem udržitelnost. Zákazníci ji vyžadují a prodejci na to reagují ekologickými produkty. „Samozřejmě je využívání lokálních surovin v krmivech nebo stále se rozrůstající nabídka recyklovatelných obalů, ve kterých se krmivo prodává. Popularita stoupá krmivům, při jejichž výrobě se využívají lokální zdroje surovin, jako je maso hovězí, kachny či ryby,“ říká Alena Bartoničková.

Potravina budoucnosti už i v granulích

Na začátku loňského roku se na evropském seznamu schválených potravin objevily larvy potměnka stájového a cvrčci domácí, doplnily tak larvy potměnka moučného a saranče stěhovavé. Hmyz jako potravina budoucnosti je velkým tématem. A tento trend se přesouvá i do zvířecího světa.

„Hmyzí protein v granulích pro psy je stále žádanější, je považovaný za zdravé a udržitelné krmení budoucnosti kvůli nižším nárokům na ekosystém. Díky svým nutričním hodnotám může protein z hmyzu konkurovat masu, díky obsahu všech živin a aminokyselin, které pes ke správnému fungování organismu potřebuje, je vhodný také pro ty se specifickými potřebami, protože je hypoalergenní,“ říká Alena Bartoničková ze Super zoo.

V nabídce prodejců se už dají běžně sehnat krmiva i pamlsky s hmyzí bílkovinou, jejichž produkce zanechává menší uhlíkovou

stopu. „Nebylo snadné vstoupit na český trh s novou značkou a k tomu ještě s hmyzím proteinem, ale výhody tohoto krmení objevuje stále více lidí. Převážně jsou to zákazníci, kteří řeší se svým psem zdravotní problémy a nevědí, jak mu pomoci s trápením, které trvá již několik měsíců,“ říká Monika Patlevičová, majitelka internetového obchodu www.bellfor-krmivo.cz, jenž nabízí právě granule s hmyzem.

„Hromadná živočišná výroba je dnes jedním z největších environmentálních problémů a v důsledku globálního růstu populace se bude v příštích několika desetiletích dále

užíváme pro náš hmyzí protein, jsou skromné a živí se výhradně organickým odpadem. Produkční odpad může být použit jako hnojivo, je součástí přirozeného cyklu,“ dodává.

Být jiný láká

Kromě netradičního hmyzu se do krmiv přidávají stále atraktivnější potraviny. Výjimkou není psí žrádlo obsahující cizmu, mořský zooplankton nebo chia semínka či granule s čerstvými volně žijícími sledi, sušeným kokosem, kurkumou a extrakty z aloe vera a měsíčku lékařského.

Čtyřnohým miláčkům během chvíle sežene granule bez lepku, bez přidaných tuků a na výběr máte spoustu druhů mas, od kachny přes bizona až po hmyzí protein. A zákazník na to, když se v krmivu objeví něco netradičního, reaguje.

„Pokud potenciální zákazník uvidí nějaké odlišnosti se, aktivuje se v jeho mozku limbický systém, včetně amygdaly a hipokampu. Jestliže amygdala vyhodnotí, že odlišnosti se je pozitivní, pak se díky hipokampu snaže, déle a pozitivněji uloží značka v jeho mozku. Amygdala navíc silněji zakóduje do paměti ty informace o značce, které jsou výrazně odlišné, silně emocionální a ideálně obojí. Pro značky je pak důležité, aby si potenciální zákazník v okamžiku, až se bude rozhodovat o nějakém dalším nákupu, řekl, že tuto značku zkusí, protože si jí pamatuje a má s ní spojené pozitivní emoce,“ odkrývá prodejní strategie Robert Le Veneur, expert na marketing a majitel reklamní agen-

tury RobertNemec.com, která první zakázku na zvířecí produkty realizovala už v roce 2005.

V Evropě se podle dat Evropské federace výrobců krmiv pro domácí zvířata ročně prodá téměř 11 milionů tun krmiv v hodnotě 29,1 miliardy eur. Na miliardovém byznysu se podílí tisíce výrobců a každý hledá způsob, jak se odlišit.

„Ale samozřejmě že značky jednak naslouchají svým zákazníkům, jednak je samy formují. Krmivo pro zvířata má navíc tu zvláštnost, že i když je krize, chovatelé chtějí svým mazlíčkům udělat radost, přestože sami musí šetřit. Proto výrobci inovují své výrobky, u kterých mohou nastavit nové, vyšší ceny,“ uvádí Robert Le Veneur.

Expert na marketing připomíná, že vztah ke zvířeti je zvláštní v tom, že u něj chovatelé neuvažují o penězích. Zatímco dát 300 korun za návštěvu lékaře by jim přišlo příliš, utratit 700 korun za návštěvu zvěrolékaře je pro mnohé akceptovatelné.

„Velké značky dělají to, že chrlí na trh stále nové a nové inovace. Jednak tím oslovují segment zákazníků, který chce pořád zkoušet novinky. U konzervativních zákazníků pak očekávají, že se možná nový produkt uchytí, ale třeba také ne. Protože se však naprostá většina produktů dříve nebo později stane ‚psý‘, jak se říká v matici BCG (označuje profilový model strategie, který vyvinula americká společnost Boston Consulting Group. Psi v něm mají nízký podíl na trhu i nízké tempo růstu. – pozn. red.),

Trendy v krmivech jsou různé, usítě na míru odlišnému typu zákazníků. Jedním z nich je třeba holistické krmivo, které je komplexní a neobsahuje obiloviny. Foto: Shutterstock

zvýšovat. Kromě vysoké spotřeby zdrojů je problémem i používání antibiotik v chovu. Krmivo pro psy na bázi hmyzu je alternativou. Použitý hmyz nemůže onemocnět, takže se v chovu nemusí používat antibiotika. Výroba navíc spotřebovává výrazně méně zdrojů. Například ve srovnání s chovem skotu je k získání stejného množství proteinu potřeba pouze asi deset procent energie,“ vysvětluje výhody Monika Patlevičová.

Aktuálně je na Zemi přes 8 miliard lidí a populace neustále roste. Spolu s tím se zvyšují požadavky na množství masa a tím i dopad na životní prostředí. „Hmyz je perfektní alternativou, protože potřebuje výrazně méně prostoru a také neprodukuje žádné skleníkové plyny. Larvy mouchy černého vojáka, které po-

~
Zatímco v krizi na sobě zákazník šetří, svého čtyřnohého společníka paradoxně o péči neošídí.

je potřeba stále hledat nové, vycházející hvězdy. A jestli něco opravdu bude vycházející hvězda, nebo ne, zjistíte až po uvedení na trh,“ říká Robert Le Veneur.

Základem je podle něj pochopit segmentaci chovatelů domácích zvířat. Existují rozdílné segmenty zákazníků, kteří se rozhodují různě. Proto mnozí výrobci mají odlišné značky krmiv. „Některé krmivo je cenově dostupné, další prémiové a superprémiové, jiné doporučované zvěrolékaři, některá se tváří tradičně, další futuristicky a tak dále. Značky a produktové řady se vytváří také podle toho, jak sám sebe, ale i své zvíře, vnímá chovatel. Chce mít třeba ze svého zvířete šelmu? Nebo povznesenou kočku či psa?“ dodává majitel reklamní agentury RobertNemec.com.

Superprémiová holistická

STARVITA

Pro všechny věkové
kategorie a specifické
životní fáze psů

PERFEKTNĚ
VYVÁŽENÁ
STRAVA

- 46 druhů chutných granulí, konzerv a kapsiček
- Holistické granule bez obilovin
- Čerstvé maso pro lepší chuť
- Konzervy se 100% obsahem masa
- Vyrobeno v České republice
- Bez přidaných barviv, dochucovadel, GMO a konzervantů

Kompletní nabídka včetně cen
na www.mountfield.cz

Mountfield

OTEVŘENO I V NEDĚLI

► Rozhovor

Helena Dostalová

jmeno.prijmeni@economia.cz

Každý lékař nezvládne čelit křiku, pláči a emocím, říká šéf veterinární kliniky

Počet klientů největší veterinární kliniky v Česku šplhá každý den téměř ke dvěma stovkám. Její šéf Lukáš Duchek přitom před dvaceti lety začínal v malé suterénní ordinaci a inzerátem ve Zlatých stránkách. „Lidé často hovoří o tom, co by očekávali – rychlejší obsluhu, pohotovost, diagnostiku, hospitalizaci. Když nad tím nemávnete rukou nebo se neurazíte, ale informaci využijete, posouváte se tam, kam chtějí zákazníci. A to vlastně víceméně zaručuje úspěch,“ komentuje, čím dostal kliniku Vetcentrum Duchek do širšího povědomí chovatelů.

Jaká byla cesta k největší klinice v Česku?

Postupná. Nikdy jsem se nehrnul do žádných velkolepých změn a přestaveb. Vše mělo svůj čas. Během mojí praxe ale přišlo několik zásadních kroků, které změnilý můj život.

Jaký byl ten první?

Začínal jsem v roce 1994. Klíčovým rozhodnutím tehdy bylo, jestli půjdu na malou kliniku ke kolegovi, který teprve začínal, nebo zvolím renomované pracoviště, kde získám zkušenosti. Rozhodl jsem se pro první variantu s tím, že společně něco vybudujeme. Měli jsme ambiciózní plány. Začínali v suterénní místnosti na Zlíchově, ale malá praxe nám nestačila. Přemýšleli jsme, jakým způsobem nabrat více klientů a jak dát ostatním vědět, že fungujeme. Pořídili jsme s kolegou neskutečně drahý přenosný mobil, který vážil asi pět kilo, a založili výjezdní pohotovost. To byl náš první byznysplán – nabrat klienty a vyhovět co největšímu počtu z nich. Věděli jsme, že když po 12hodinové šichtě zavřeme, velká část klientů nám uteče.

A to jste byli pořád jen dva?

Ano. Střídali jsme dvanácti- a čtyřicetihodinové směny na ambulanci a nonstop výjezdech. Měl jsem jednou za 14 dní dva volné dny. První jsem většinou prospal a druhý zjistil, že svět ještě funguje. Vydrželi jsme to tak asi osm měsíců, než jsme nabrali další kolegy. Teď už si podobný zápřah neumím představit a upřímně si ani nemyslím, že by se do něčeho podobného hrnula současná generace. Dali by tak týden, možná dva.

Jak jste tehdy řešili marketing?

Zveřejnili jsme inzerát ve Zlatých stránkách. Dodnes si pamatuju, kolik stál. Bylo to kolem sta tisíc, což je za čtvereček prostoru opravdu dost. Ale účel splnil. Měli jsme také webovky a inzerovali v časopisech o zvířatech. Dařilo se nám, pokračovali jsme v růstu, měli jsme dvě kliniky, jednu nemocnici a výjezdovou službu. Pak jsme se s kolegou rozdělili a já si založil vlastní praxi, což byl další zlomový moment. Začínali jsme v rodinném domku a během dalších tří let se stěhovali. Nyní jsme na tisíci metrech čtverečních. Vždy jsem se ale snažil o to, aby

klienti naplnili přesně tu část, kterou pro ně uděláme. Abychom se nezvěšovali zbrkle, abychom to pořád finančně i lidsky zvládli.

Z toho, co říkáte, je cítit, že dobře vnímáte byznysovou rovinu.

Od začátku se řídím klienty. Před dvaceti lety byla samozřejmě jiná poptávka za úplně jinou cenu. Vývoj je poměrně překvapivý a je potřeba se v něm orientovat, což ale, když nasloucháte klientům, není tak složité. Lidé často hovoří o tom, co by očekávali, co je jejich přání – rychlejší obsluha, pohotovost, diagnostika, hospitalizace. Když nad tím nemávnete rukou nebo se neurazíte, ale informaci využijete, posouváte se tam, kam chtějí zákazníci. A to vlastně víceméně zaručuje úspěch.

Vetcentrum Duchek

■ První ordinaci si Lukáš Duchek zařídil s kolegou v pražské Libuši v roce 1994. V roce 1999 se pak rozhodl osamostatnit. Nejprve převzal Veterinární kliniku Paprsek, později i Veterinární ordinaci Modřany.

■ V roce 2005 pak založil kliniku Vetcentrum Duchek, která dnes disponuje i jednotkou intenzivní péče, krevní bankou, klinikou ortopedie, má k dispozici CT, provádí rehabilitace, dokonce se zabývá čínskou medicínou a akupunkturou. Denně ji vyhledává kolem dvou stovek chovatelů.

Lukáš Duchek nemá polidšťování zvířat v oblibě. Na druhou stranu vnímá, že si klienti nekupují jen zdraví zvířete, ale i svoji emoční spokojenost. Z toho důvodu jsou ochotní i za péči zaplatit o mnoho víc než před dvaceti lety.

Foto: HN – Honza Mudra

~
Veterináři jsou povolání s největším množstvím sebevražd.

Zmínil jste rychlejší obsluhu. Jak jste vyřešil tento požadavek, který je v dnešní uspěchané době poměrně zásadní?

Lidé nechtějí čekat dlouho, nechtějí předražené služby a požadují kvalitní doktory. Tohle všechno skloubit tak, aby se klient cítil komfortně, není vůbec sranda. Každý den čelíme tomu, že lidé očekávají, že jejich zvíře ošetříme hned, ať už je záležitost banální, nebo složitá, což také nedokážeme odhad-

nout okamžitě. Vyčlenili jsme specializace, jako například ortopedii, rehabilitace nebo CT, mimo hlavní budovu, kde sice vždycky bude nějaký tlak, ale menší. Kdysi jsem stál před rozhodnutím, jestli budu provozovat ambulanci nebo jen speciální kliniku s objednanými pacienty, kdy bych měl de facto klid. Nedokážu ale odmítnout zvíře v nouzi. Tak jsem zvolil první možnost i se všemi strastmi.

Jak jste během let zvládal roli manažera a zároveň lékaře?

V začátku mi pomáhala moje žena, což vnímám jako velmi zásadní. Starala se o webové stránky i sociální sítě. Pojí se s tím jedna historka, která nás posunula velmi dopředu. Může za to manželčin šťastný a skvěle načasovaný nápad. Potřebovali jsme mít navštěvované stránky, ale těžko se nám jako odborníkům vybírala klíčová slova. Moje žena proto vymyslela online poradnu. A bylo to. Lékaři mě sice nesnášeli a já nenáviděl večery, kdy jsem odpovídal na hromadu dotazů. Měli jsme ale okamžitě nejnavštěvovanější web a nikdo z veterinářů už nás nedohnal. Prožívali jsme šťastné období, které nás ovšem se třemi dětmi stálo i dost sil.

Přišla chvíle, kdy jste věděl, že už je to na vás samotného moc?

Dokud nás bylo kolem dvaceti, fungovali jsme jako velká rodina a bylo to moc fajn. Neříkám, že teď, když je nás přes padesát, to fajn není, ale je to jiné. Jakmile jsme přeskočili třicítku, začali se lidé méně potkávat, nestíhali si předat informace, nesdíleli podobnou myšlenku a vznikaly omyly. Postupně jsme se tedy rozdělili do několika skupin a já zvolil jejich teamleadery.

Nyní máte provozní ředitelku a vy sám se znovu věnujete pacientům. Kdy přišla tato změna?

Zhruba před čtyřmi lety nám začaly dvojnásobně růst tržby a já už nezvládl sedět jedním

zadkem na dvou židlích. Přijal jsem provozního ředitele, ale udělal ve vztazích víc škody než užítku. Tehdy jsem začal přemýšlet, že začnu shánět investora, že nechci o některých věcech rozhodovat sám a že potřebuju zastoupit v provozních záležitostech. V souvislosti s vyššími příjmy ale přišla i povinnost odevzdávat audity, a investoři si nás tak velmi rychle všimli sami. Když jsem od nich pak dostal nabídku na vstup do firmy, poprvé jsem uviděl finanční ocenění kliniky.

Zjistil jste, jak velkou a perspektivní firmu jste vybudoval?

Přesně. A také jsem zjistil, jak se různí investoři na ohodnocení kliniky dívají a co je pro ně důležité. Zároveň jsem se naučil, jak si i já mezi zájemci můžu vybírat a na co si dát pozor. Za rok jsem dostal nabídku, kterou jsem neodmítl, a ani zpětně tohoto kroku nelituji. Dostal jsem zapláceno za svoje celoživotní úsilí. Jsem šťastný a znovu v klidu dělám svoji práci a věnuji se lékařům.

Je ve vašem oboru složité sehnat kvalitní zaměstnance?

Snažíme se u nás udržet alespoň na částečné úvazky ženy na mateřské, abychom nepřišli o odborníky. Proti mým studentským letům, kdy jsme byli půl napůl, nyní vedou ženy. Myslím, že důvodem je psychická náročnost povolání. Každý den samozřejmě zažíváme spoustu krásných momentů, ale lidé jsou také často nešťastní, našťvaní, křičí, pláčou. A muži tomu nechtějí tolik čelit. Veterináři jsou povolání s největším počtem sebevražd. Propadají alkoholu, nebo prostě jen vyhoří.

Pracujete v tomto směru s vašimi lékaři?

Musím. Protože ve škole je to nikdo nenaučí, všichni řeší odbornost a zapomínají, že lékaři musí umět jednat s klientem, pochopit emoci. Klient vám nikdy neodpustí, když bude mít pocit, že nemáte účast na jeho ztrátě. Vy ale zároveň potřebujete mít zdravý odstup, aby vás to neselelo.

Souvisí větší emoční zátěž lékařů i s tím, že lidé svým mazlíčkům přikládají mnohem větší váhu, než tomu bylo před dvaceti lety?

Určitě. Vztah lidí a zvířat se mění a mnoho lidí si ze zvířete dělá člena rodiny. Tomu moc nefandím. Nemám rád polidšťování zvířat. Škodí jim to. Zvíře je zvíře a potřebuje, abyste ho tak vnímala. Z dětí neděláme zvířata, nechceme aby žraly z misky, tak přece nemůžeme chtít, aby psi jedli u stolu, spali s námi v posteli a dívali se na televizi. To už je moc.

Proč to neprospívá ani zvířatům? Deformuje je to výchovně?

Zvíře miluje zvyky, miluje stabilní věci a potřebuje hierarchii. Pes touží být pevně ukotvený ve smečce, potřebuje znát své místo. Nechce jíst zmrzlinu na gauči, ale rád se účastní aktivní zábavy. Takže nejenže lidé dělají ze zvířat lidi, ale ještě nezdravé neaktivní lidi. Ale chápu

důvody, kdy třeba nemají děti nebo partnera a nebaví je trávit život o samotě. Pořád bych ale dbal na to, aby k němu přistupovali jako ke zvířeti.

Když ještě zmíníme financování. Roste i ochota připlatit si za veterinární péči?

Lidé už si spíš zvykli. Je to podobné, ať přijde k nám, nebo na jiné pracoviště. Všude péče stojí nesrovnatelně víc než v 90. letech nebo možná i na přelomu století.

Existuje nějaká hranice? Setkáváte se s tím, že 30 tisíc už klienti prostě nedokážou dát? Nebo je pro ně částka nesmyslná?

Přišel ke mně pán s králíčkem, který měl zlomenou nohu. Léčbu jsem odhadl přibližně asi na deset až patnáct tisíc korun a pán vyvalil nevěřičně oči. Druhá varianta pro jeho zvíře byla eutanazie. Odpověděl mi, že to by mu šestiletá dcera neodpustila. A tady právě přichází to důležité. Vy si nekupujete zdraví králíka, ale svoji emoční spokojenost nebo lásku a štěstí svých blízkých.

Jak by se chovatel měl na podobné situace připravit? Může být variantou pojištění?

Za mě ano. Protože podobné věci se dějí. A péče není levná a levná už ani nebude. Na trhu je v současné době naprosto převažující požadavek na kvalitu. Všichni očekávají, že veterinář bude mít rentgen, laboratoř, operační sál, CT, vyškolené odborníky a kvalitní péči. A to levné není možné pořídit.

Příloha: Život se zvířaty

• Ředitel speciálních projektů Aleš Mohout • Editorka Alena Dušková • Grafika a zloz Vizuální studio Economia • Obchod a inzerce Daniel Hort (daniel.hort@economia.cz)

MASOVÉ SPECIALITY PRO PSY A KOČKY

100%

- MASOVÉ KONZERVY
- STERILIZOVANÉ SALÁMY
- MRAŽENÉ MASO
- SUŠENÉ MASO

Vyrábíme opravdu z masa

NAČÍ A NAKUPUJ

SOKOLFALCO
ČESKÁ RODINNÁ FIRMA OD ROKU 1993
www.sokolfalco.com

✓ **Použití**

pelíšky, čalounění, podlahy, přepravky, molitany, koberce, sedačky, čekárny, operační sály, kotce aj.

Mějte zvířecí pachy pod kontrolou

100% NATURAL

774 775 777 | www.alpik.cz

**PET
HEALTH
CARE®**

FYTO OBOJEK® FORTE

Biocid

Repelentní obojek proti klíšťatům a blechám. Parazita odpudí anebo vysuší. Působí 30 dnů.

FYTO PIPETA

Biocid

Repelentní biocidní přípravek proti klíšťatům a blechám. Na 10 aplikací pro kočky. Na 6 aplikací pro psy*. Ve variantě i pro větší psy.

Víme, jak se rodí opravdová přátelství

české
výrobky

PÉČE O UŠI

Veterinární přípravek
Rozpouští ušní maz. Obsažený tea tree olej působí antisepticky, i proti původci svrabu.

97% doporučuje
DOPORUČUJE
Testuj to
OČESTOVÁNO

LOLA - ŠAMPON

Veterinární přípravek
Šampon pro kočky, koťata, štěňata a psy s antiparazitárními účinky, obsahuje přírodní oleje.

PÉČE O KLOUBY

Veterinární přípravek
Komplexní péče o pohybový aparát. Obsahuje 5 účinných látek, stavebních kamenů chrupavky.

 S maximálním využitím přírodních látek

SLEDUJTE VÝHODNÉ NABÍDKY V LÉKÁRNÁCH A NA E-SHOPU

Dr.Max+

K dostání v lékárnách a na e-shopech. Fytoobojek Forte. Biocid. Složení: geraniol 5 g/kg. Fyto pipeta pro psy do 10 kg a kočky. Biocid. Složení: geraniol 9 g/kg. **Používejte biocidy bezpečným způsobem. Před použitím si vždy přečtěte označení a informace o přípravku.** Lola, Péče o klouby a Péče o uši jsou veterinární přípravky. *Pes do 10 kg.

FARMACIA CARE s.r.o. | Míšovická 458/3, 155 21 Praha 5 | IČ 01797506 | e-mail: info@pethealthcare.cz

www.pethealthcare.cz

FURNATURA

Nespokojte se s polovičatým výsledkem. Dokonale krásné srsti dosáhnete s psí kosmetikou Furnatura.

www.furnatura.com

PES JE SICE MASOŽRAVEC, ALE PESTROU STRAVU POTŘEBUJE

Psi jsou klasifikováni jako masožravci a patří do řádu masožravců (Carnivora), čehož se psi ale nemusí držet, protože nečtou učebnice biologie. Pes má masité potravě přizpůsobené zuby a krátká střeva. Přestože různé studie prokazují, kdy došlo ke zdomácnění psa, s jistotou lze říct, že pes a člověk sdílí společné obydlí a stravu desítky tisíc let. V roce 2013 byl v renomovaném časopise Nature publikován článek Erika Axelssona, který popisuje u psa a vlka rozdíly v genech spojených s metabolismem škrobu a tuku. Autoři to vysvětlují adaptací na změnu ve výživě. Lze tedy konstatovat, že pes není vyhraněný masožravec. To ale ví všichni, kdo se psem žijí.

Základem krmení psa jsou produkty živočišné, ale pes umí dobře využít i potravu rostlinnou. Ta přináší zvířeti i minerální prvky, vitamíny a další biologicky aktivní látky. Potraviny rostlinného původu ale musí být dobře technologicky zpracované – s cílem zvýšit stravitelnost. Touto cestou se ubírá vývoj moderního krmiva pro psy.

Společnost Yoggies s.r.o. se vývoji krmiv pro psy věnuje již 20 let. Díky dlouholetým zkušenostem a spolupráci s Výzkumným ústavem veterinárního lékařství, v. v. i. má ověřeno, že pro správné fungování střev a pro celkové zdraví pes potřebuje pestrý jídelníček. Neplatí tedy, že by pes měl mít celý život ideálně jedny granule. Doporučujeme druhy potravy šetrně střídat a jídelníček sestavovat jak z granulí (ideálně za studena lisovaných), tak ze syrové nebo vařené potravy s vhodnými doplňky a také pamlsky, jak by dodal Váš pes. Pokud vše sestavíte správně, výsledkem bude dlouhý a spokojený psí život.

Ale vraťme se zpět k výzkumu. Na vývoji, a hlavně na ověření vlivu na zdraví nových nebo inovovaných produktů pro zvířata se podílí již zmíněný brněnský výzkumný ústav. Cílem je mj. i posoudit, jaký má vliv krmiva na složení střevní mikroflóry zvířat. Ta do značné míry rozhoduje o stravitelnosti krmiva, o zdraví střev a fungování imunitního systému. Stále více prací se zabývá vazbou mezi bakteriemi ve střevě, tzv. mikrobiomem, a náladou nebo chováním jedinců. Ne nadarmo je mikrobiom také nazýván vlastním orgánem, nebo také druhým mozkem.

Spolupráce na vývoji nových inovativních krmiv se společností Yoggies s.r.o. je realizována a finančně podpořena v rámci projektu Technologické agentury ČR „Národní centrum biotechnologií ve veterinární medicíně - NaCeBiVet“. Centrum je zaměřeno na podporu rozvoje spolupráce mezi výzkumnými organizacemi a firmami, které svými produkty pomáhají k péči o zdraví zvířat. Ať už domácích mazlíčků nebo zvířat hospodářských. Zdravá zvířata, chovaná pro radost nebo jako zvířata hospodářská, jsou odolnější k onemocněním a tím také dochází ke snížení spotřeby antibiotik v chovech zvířat. V obou případech platí, že zdravá zvířata chovaná v dobrých podmínkách (a kvalitní výživa patří mezi životní podmínky) umí v plné šíři rozvinout to, proč je chováme, proč se o ně staráme...

Výzkumný ústav veterinárního lékařství, v. v. i.
Hudcova 296/70
621 00 Brno
www.vri.cz
www.vri.cz/nacebivet/

yoggies

VECTRA® 3D POKROČILÁ PIPETA PRO PSY PROTI KLÍŠŤATŮM, BLECHÁM, KOMÁŘŮM A DALŠÍM PARAZITŮM

1 Rychlý repelentní a hubicí účinek
Klíšťata jsou zahubena ještě před přisátím.
Výrazně se tak snižuje riziko přenosu nemocí.

2 Klíšťata, blechy, komáři
a navíc vajíčka i larvy blech,
flebotomové a bodalky stájové

3 Jedinečný aplikátor
s prodlouženou a hladkou špičkou
pro pohodlnou aplikaci

K dostání 5 velikostí balení dle hmotnosti psa:

XS 1,5 - 4 kg, S > 4 - 10 kg, M > 10 - 25 kg, L > 25 - 40 kg, XL > 40 kg

Více na vectrapet.com/cz

NEPOUŽÍVEJTE
U KOČEK

CEVA ANIMAL HEALTH SLOVAKIA, s.r.o., Prievozská 5434/6A, 821 09 Bratislava, SR, e-mail: info@ceva-ah.sk

Aby tady s námi byli co nejdéle...

Vetcentrum Duchek

vetcentrum.cz

 K Hájmům 2671/8,
155 00 Praha 5

(+420) 775 688 637

provoz@vetcentrum.cz